

Přej těm poutníkům štěstí

Asonance

1. Vás, Irové stateční, volám za irskou zem,
zapřísahám vás, kde jste, kam se ztrácíte jen,
synové irských dívek navždy odchází
a tisíce jich plují k břehům neznámým.

R: Přej těm poutníkům štěstí na cestu dalekou,
požehnej jejich pouť za Amerikou,
rodné Irsko opouští, nemohou dál v něm žít,
sbohem, domove sladký, musím odejít.

2. Poslední noc před cestou nespí a litují,
když se pak časně ráno rozloučit mají,
dlouze matku políbí, pak otce obejmou,
sbohem, rodiče drazí, vrátím se jednou.

3. Hloučky přátel a známých, dívek i dětí,
stisky rukou střídá vřelé objetí,
slzy po tvářích tečou, do trávy padají,
koně v postrojích vozů už se vzpínají.

R:

4. Loď už v přístavu čeká, pláč nikdo neskrývá,
ten, kdo šátek nemá, jenom rukou mává,
v dálce přístav už mizí a pobřeží s ním,
sbohem, domove drahý, už tě nespatřím.

5. Každý litoval mámu, co syn jí odešel,
jeho otec pro něj celý život se dřel,
celý život se snažil, aby syn lépe žil,
teď, když jsou oba staří, on je opustil.

R:

R: